

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

C ante OT

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Sane auctore Quint. a nonnullis vetustioribus auctoritate potius quam ratione orthographiae chorona cum alio aspirato annotabatur: quod ex quibusdam inscriptionibus eius temporis apparere dicitur: quod si verum est Festus derivationem a corona tradidit: latinum esset chorus vocabulum: non graecum: cuius tamen oppositum apud graecos habetur: ideo Platoni magis credendum esse dixerim: qui graecam dictionem affirmat & a graeca derivatione deductam. Ait enim li. ij. de legibus. Chorus a quo est letitia nuncupatur. Corus item cum exili est mensurae genus: ut in Euangelio Lucae legitur: Tu pro quantum debes. quod ait: Ceterum coros trinitas. Et a choro chorea absque diphthongo descendit: licet apud graecos sit et diphthongon. in media syllaba: quae apud nos in e modo productum: modo correptum conuersa est: ut etiam a Vir. & Proper. viroque modo positum fuit Vir. lib. aenei. ix. Desidia cordi iuuat indulgere choreis. Idem lib. aenei. vi. Pars pedibus claudunt choreas & carmina dicunt. Proper. Nec minus assiduus edonis fella choreis. Idem. Protinus & nuda choreas imitabere sura. Oui. meta. xiiij. Ad numerum motus pedibus duxere choreas. Tibullus. Hic choreas cantusque viget: passimque vagantes. Coruus. Requiritur in dictione Corax.

C ante OS

Cosmas. Require in dictione Cosmeta. Cosmeta cum c & t exilibus scribitur. Nec a como. is. deducitur si littera interposita: ut Vgurius. & Catholici somniantur: sed a κοσμων verbo graeco quod est orno. Vnde serui qui nobiles mulieres ornare consueverant: cosmetae vocati sunt: dicente Iuuenali. saty. vi. Ponunt cosmetae tunicas. Et a κοσμων cosmus dictus est: qui ornatus inter praeterea. Inde etiam mundus: quia ornatus est cosmus appellatur. Fuit etiam Cosmus viri proprium nomen: de quo meminit Martia. quomodo ait. Pallia donauit glaucina Cosme tibi. Cosmus scilicet. ge. a Ptolemaeo. vrbs iudeae ponitur ab orientali parte Iordanis. Cosmas proprium fuit nomen viri.

Cosmus. Require in dictione Cosmeta.

Cos. Require in dictione Cautus.

Cosa. Require in dictione Cossus.

Cosae. Ibidem.

Cosae. Ibidem.

Cossus cum duplicato scribitur: genus est vermis ligno editi: ad cuius similitudinem rugosi corporis homines: auctore Ptolemaeo. cossi dicebantur. Cosae palus tamen nomen. cum vnico scribitur: cum prima corripiatur. Vir. aenei. x. Quique verbum liquere Cosas. Vrbs est Tuscia: testibus Ptolemaeo. & Ser. quod ut idem ait Ser. apud Salustium. lingu. nu. Cosa legitur. Est etiam eodem nomine Cosa vrbs indiae: teste Ptolemaeo. Cossus insula est in Rhodiaco siue carpathico pelago: & eiusdem nominis ciuitas in ea: ut idem Ptolemaeus ostendit. Cosas fluvius est prope Frumiosam Italiae vrbe fluens: teste Strabone.

Cossus. Require in dictione Cossus.

Costa. Requiritur in dictione Costus.

Costus. Ibidem.

Costus scilicet. ge. & costum neu. declinari potest. Serenus. Iungiturque simul costus: polyionque piperque radix est eximij odoris: quae in Petale Gangetis fluminis insula foditur. Costa notum est quid fecit Virgi. in georg. Et pede pro subigit terram: fricat arbore costas.

C ante OT

Cotes. Requiritur in dictione Cautus.

Cotis. Ibidem.

Cotito. Require in dictione Cocytus.

Coton huius onis. portus est: ut Festus ait: in mari interior arte & manu factus: quod etiam Ser. super lib. viij. aenei. confirmavit: addens insuper hoc cottonum posse neu. ge. declinari. Coston huius onis cum t exilibus post o vrbs est Syriae: a qua haec costona pluralis tamen nu. dicta sunt: & si Vgurius. a coquo. quis. derivatum vocabulum somniet. Sunt autem costona ficus quaedam paruae: dicente Martia. Paruaeque cum canis venerunt costona prunis. Idem. Si maiora forent costona ficus erant. Plin. lib. xiiij. natura. histo. Syria in ficorum genere habet carycas: & minores eius generis quae costona vocantur. Iuue. Aduertit romam quae pruna & costona vetero. Coronum. Require in dictione Corone.

Cothonia. Require in dictione Cydon.

Cottis. Require in dictione Cautus.

C ante OX

Coxa & coxendix in vno scato ponitur. Lucillius Truncus sustinet a coxendicibus. Var. de re rustica. lib. i. Lata fronte. simulato pectore: lassus coxendicibus: id est coxis: ut exponit Marcellus. Serenus. Dilue praeterea glomeramina: quae gerit intus. Glasa acies: inter geminae coxendicis umbras. Alij dicunt coxendicem coxae vertebrae scari: quod graece dicitur: vnde ischiatici appellati sunt.

Coxendix. Require in dictione Coxa.

C ante RA & RE

Crapula cum c exili & vnico scribitur: nec ab eo quod est crudum derivatur: quasi cruda epula dicitur: ut somniauit Vgurius: sed a κραταια: quod graeci dicunt.

Crater cum c & t exilibus scribitur: & masculini generis est. Vir. lib. aenei. iij. Tum pater Anchises magnum cratera corona induit. & ab acco graeco κρατεραι: nostri etiam cratera scilicet. ge. prulerunt: testibus Priscis. & Ser. super lib. i. aenei. Vnde Per. Crateram argenti dabit. Hora. ser. xiiij. Siue grauis veteri craterae limus adhæsit. Genus est potuli. Craterus proprium fuit medici nomen: de quo meminit Per. quomodo ait: Et quid opus Cratero magnos promittere motus. Cratera cum c exilibus genus est vasis: quod alii situla appellamus: ut Nonius scribit: & ab eo qui est crater (auctore Pompeij) descendit. Cateia cum c & t exilibus genus est regii gallici: teste Ser. quo scilicet vocabulo

F iij